

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/34/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120200116
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1120200116.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu : Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA), Rastislavova 3, Bratislava, IČO : 00 178 454, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. PhDr. Silvester Danóczy, PhD., advokát, Nitra, Fándlyho 7, proti žalovanému : GS group company s.r.o., Mlynské Nivy 77, Bratislava, IČO : 46 448 012, zastúpený Stentors advokátska kancelária s.r.o., Hodžovo nám. 2A, Bratislava, o zaplatenie 18.450 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 22. 2. 2021 č.k. 12Ca/1/2020 - 151, takto

rozhodol :

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie zo dňa 9. 12. 2020 č.k. 12Ca/1/2020 - 93. V odôvodnení uznesenia uviedol, že sa žalobca žalobou domáhal od žalovaného označeného ako H&D Holding, s.r.o., Zadunajská cesta 1, Bratislava, IČO : 46 448 012, zaplatenia sumy 18.450 € s príslušenstvom. O žalobe žalobcu rozhodol súd prvej inštancie dňa 30. 1. 2020 platobným rozkazom č.k. 12Ca/1/2020 - 81, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 18.450 € s príslušenstvom, trovy konania v sume 1.037 € za zaplatený súdny poplatok a ďalej 726,09 € za trovy právneho zastúpenia, v lehote 15 dní od doručenia platobného rozkazu alebo aby v tej istej lehote podal odpor s odôvodnením vo veci samej. Keďže platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, súd prvej inštancie ho uznesením č.k. 12Ca/1/2020 - 83 zo dňa 5. 3. 2020 zrušil a žalovaného uznesením zo dňa 5. 3. 2020 č.k. 12Ca/1/2020 - 84 vyzval, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k žalobe, vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ak žalovaný nárok v celom rozsahu neuznáva. Uvedené uznesenie bolo žalovanému doručené v zmysle § 105 CSP do elektronickej schránky podľa osobitného zákona č. 305/2013 Z.z. dňa 22. 3. 2020. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, napriek tomu, že ho súd prvej inštancie poučil o možnosti rozhodnúť vo veci podľa § 273 CSP rozsudkom pre zmeškanie.

2/ Dňa 9. 12. 2020 súd prvej inštancie v zmysle § 273 CSP vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného č.k. 12Ca/1/2020 - 93, ktorým žalobe žalobcu vyhovel v celom rozsahu, ž dôvodu, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril a že boli splnené všetky podmienky pre vydanie takéhoto rozhodnutia. Podaním doručeným súdu dňa 11. 1. 2021 sa žalovaný vyjadril k žalobe žalobcu a navrhol rozsudok č.k. 12Ca/1/2020 - 93 zo dňa 9. 12. 2020 zrušiť z ospravedlniteľného dôvodu. V podaní žalovaný poukazoval na to, že lehotu na podanie vyjadrenia zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu, a to z dôvodu nepriaznivých objektívnych okolností, ako aj následného pochybenia jeho zamestnankyne, S.. X. H., ktorej bola zverená kontrola elektronickej schránky. K doručovaniu uznesenia došlo v období, keď nastalo zásadné zhoršenie situácie v dôsledku globálneho šírenia pandémie koronavírusu SARS-CoV-2 a ochorenia COVID-19, pričom dňa 16. 3. 2020 vláda SR vyhlásila núdzový stav na území SR podľa

čl. 5 ústavného zákona č. 227/2002 Z.z., a to prvýkrát za celú dobu existencie Slovenskej republiky ako novodobého samostatného štátu. Vzhľadom na uvedené boli prijaté opatrenia na zamedzenie šírenia koronavírusu, vrátane uzavretia maloobchodných prevádzok a všetkých prevádzok poskytujúcich služby, čo viedlo žalovaného v danom období k prijatiu zmeny organizácie práce jeho zamestnancov a pracovníkov, ktorí - pokiaľ to bolo možné - vykonávali svoju prácu z domu. Preto počas tohto obdobia nebola elektronická schránka žalovaného priebežne kontrolovaná, keďže poverená zamestnankyňa k nej mala obmedzený prístup, z dôvodu vládou nariadených opatrení. Žalovaný bol zároveň ako organizátor viacerých kultúrnych a spoločenských podujatí zároveň nútený zo dňa na deň riešiť masové rušenie všetkých hromadných podujatí, čo malo zásadný vplyv na jeho činnosť a fungovanie. Žalovaný sa dostal do tak kritickkej situácie, že všetky svoje technické aj personálne kapacity v tom čase zamerlal na riešenie tých problémov, ktoré vyvstali v súvislosti s prijatím reštriktívnych opatrení na zamedzenie šírenia ochorenia COVID - 19. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaný sa do elektronickej schránky prihlásil dňa 2. 3. 2020, t.j. v čase, kedy sa situácia začala zhoršovať a následne až dňa 30. 4. 2020, t.j. po čiastočnom upokojení prvej vlny COVID - 19, ako to vyplýva z výpisu histórie prihlásení a správ jeho elektronickej schránky (predmetné obdobie zodpovedá najkritickejšiemu obdobiu, počas ktorého bol vyhlásený tvrdý lockdown - generálny zákaz vychádzania). K doručeniu uznesenia tak došlo iba fikciou podľa § 32 ods. 5 písm. b(zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci (zákon o e-Governmente), a to uplynutím lehoty 15 dní od uloženia správy v jeho elektronickej schránke. Jeho zamestnankyňa, S.. X. H., ktorej bola zverená kontrola elektronickej schránky, sa následne dopustila viacerých pochybení, ktoré mali za následok, že o prebiehajúcom konaní sa žalovaný dozvedel až z rozsudku, ktorý mu bol doručený dňa 28. 12. 2020; zamestnankyňa nenastavila notifikácie pre doručovanie správ do elektronickej schránky, ktoré by upozornili na doručenie novej správy a zároveň neupozornila svojho nadriadeného, príp. konateľa, že počas dvoch mesiacov, kedy nedochádzalo k pravidelnej kontrole elektronickej schránky z jej strany, bola fikciou doručená správa súdu obsahujúca uznesenie, s povinnosťou vyjadriť sa k žalobe žalobcu. Pokiaľ by žalovaný disponoval s touto informáciou, určite by sa k žalobe vyjadril, pretože je presvedčený o jej nedôvodnosti. Po doručení rozsudku žalovaný hneď zabezpečil podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ako aj kvalifikované vyjadrenie k žalobe. Podľa žalovaného vzhľadom na kritickú situáciu, ktorá nastala v danom období, ako aj vzhľadom na pochybenie zamestnankyne, je nutné zmeškanie lehoty na vyjadrenie považovať za ospravedliteľné a dôvodné.

3/ Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie oprel po právnej stránke o ust. § 277 ods. 1, ods. 3 CSP; dospel k záveru, že pre vydanie rozsudku pre zmeškanie boli v konaní splnené všetky podmienky (žalovanému bola doručená žaloba na vyjadrenie, rovnako tak aj uznesenie, v ktorom mu uložil povinnosť v určenej lehote sa vyjadriť k žalobe, pričom žalovaný sa k tejto nevyjadril v stanovenej lehote, a to ani v predĺženej lehote podľa § 1 písm.a/ zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, t.j. do 11. 5. 2020, ale ani do rozhodnutia vo veci rozsudkom pre zmeškanie, t.j. do 9. 12. 2020) a po posúdení návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku č.k. 12Ca/1/2020 - 93 zo dňa 9. 12. 2020, má za to, že žalovaným uvádzané dôvody, pre ktoré sa nevyjadril k žalobe, nemožno považovať za ospravedliteľné. Žalovaným uvádzané okolnosti zanedbania kontroly elektronickej schránky, jednak v dôsledku neplnenia pracovných povinností zo strany poverenej zamestnankyne v období od 2. 3. 2020 do 30. 4. 2020, označil súd prvej inštancie za zavádzajúce, keďže v skutočnosti, žalovaný mohol, a aj mal vedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní už dňa 1. 2. 2020, kedy bola do jeho elektronickej schránky uložená správa, ktorej obsahom bol platobný rozkaz č.k. 12Ca/1/2020 - 81 zo dňa 30. 1. 2020 spolu so žalobou žalobcu; ani táto správa nebola žalovaným prevzatá v úložnej dobe a bola doručená fikciou doručenia uplynutím úložnej lehoty dňa 16. 2. 2020. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti poznamenal, že takto doručená správa a jej obsah zostávajú v zmysle § 32 ods. 8 zák. č. 305/2013 Z.z. o e-Governmente uložené v elektronickej schránke adresáta; nie je preto pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že o prebiehajúcom súdnom konaní sa mal možnosť dozvedieť až z doručeného rozsudku pre zmeškanie, t.j. dňa 28. 12. 2020, keď podľa jeho vlastného vyjadrenia okrem obdobia od 2. 3. 2020 do 30. 4. 2020, kedy mali nastať okolnosti, majúce zásadný vplyv na plnenie jeho povinností, si tieto inak vždy riadne plnil, a pritom mal vo svojej schránke uložený nielen platobný rozkaz č.k. 12Ca/1/2020 - 81 zo dňa 30. 1. 2020, spolu so žalobou a všeobecným poučením, ale aj uznesenie o zrušení tohto platobného rozkazu č.k. 12Ca/1/2020 - 83 a uznesenie s výzvou na vyjadrenie k žalobe č.k. 12Ca/1/2020 - 84 zo dňa 5. 3. 2020. Navyše správa obsahujúca platobný rozkaz č.k. 12Ca/1/2020 - 81 zo dňa 30. 1. 2020 bola v schránke žalovaného uložená už dňa 1. 2. 2020, t.j. v období, kedy ešte nebol v Slovenskej republike zaznamenaný výskyt ochorenia COVID - 19 a žalovaný fungoval v režime bez obmedzení, avšak napriek tomu, si žalovaný uvedenú správu riadne neprevzal. Podľa súdu

prvej inštancie z uvedeného je možné vyvodiť záver, že buď nie je pravdivé tvrdenie žalovaného o tom, že by si svoje povinnosti riadne plnil a že ich neplnenie v období od 2. 3. 2020 do 30. 4. 2020 by malo výnimočnú povahu, alebo si svoje povinnosti mimo uvedeného obdobia naozaj riadne plnil a vo vzťahu k predmetnému súdному konaniu bol z neznámych dôvodov pasívny : nielenže nereagoval na doručený platobný rozkaz ale následne ani na uznesenie, aby sa vyjadril v stanovenej lehote k žalobe; podľa výpisu z histórie prihlásení do elektronickej schránky žalovaného sa tento prihlásil do schránky nielen dňa 2. 3. 2020 (po doručení platobného rozkazu) ale aj dňa 30. 4. 2020, ďalej 4. 5. 2020, 6. 5. 2020 a 11. 5. 2020 (po doručení uznesenia s výzvou na vyjadrenie k žalobe a v rámci plynutia tejto lehoty, t.j. do 11. 5. 2020). Z toho plynie, že okolnosti uvádzané žalovaným - výnimočná situácia v súvislosti so šírením ochorenia COVID - 19 a správanie zamestnankyne - nemožno považovať za ospravedliteľné dôvody zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe, keď z predloženého výpisu histórie prihlásení do elektronickej schránky žalovaného vyplýva, že tento mal do schránky prístup a mal tak možnosť oboznámiť sa so všetkými doručovanými správami, vrátane správ doručovaných súdom, týkajúcich sa predmetného súdneho konania. Navyše ak by aj v prípade chyby zamestnanca žalovaného došlo k zanedbaniu kontroly v elektronickej schránke, nemožno uvedené považovať za ospravedliteľný dôvod zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe, nakoľko je povinnosťou a v záujme žalovaného zabezpečiť kontrolu svojej elektronickej schránky tak, aby nedošlo k jej zanedbaniu.

4/ Uvedené uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalovaný, v celom rozsahu, domáhajúc sa zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol odvolaním z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovanému nie je zjavné, prečo sa súd prvej inštancie venoval v odôvodnení uznesenia doručovaniu platobného rozkazu, keď on, žalovaný, navrhuje zrušenie rozsudku pre zmeškanie z dôvodu zmeškania lehoty na vyjadrenie v dôsledku neprevzatia uznesenia zo dňa 5. 3. 2020 a nie platobného rozkazu. Žalovaný zotrval na tom, že o priebehu súdneho konania sa dozvedel až prevzatím rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný opätovne poukazoval v odvolaní na to, že zamestnankyňa S.. X. H., ktorej bola zverená kontrola elektronickej schránky, sa dopustila v tejto súvislosti viacerých pochybení. Nielen že nenastavila notifikácie pre doručovanie správ do elektronickej schránky, ktoré by žalovaného upozornili na doručenie novej správy, ale ani neupozornila svojho nadriadeného, príp. konateľa žalovaného, na to, že z jej strany nedochádzalo k pravidelnej kontrole elektronickej schránky. Zamestnankyňa žalovaného neinformovala o tom, že by do elektronickej schránky bol doručený platobný rozkaz, či uznesenie zo dňa 5. 3. 2020, takže žalovaný sa o nich dozvedel až na základe rozsudku pre zmeškanie. Na preukázanie tejto svojej obrany žalovaný predložil dôkazy a navrhol vykonať aj ďalšie dokazovanie formou výsluchu zamestnancov žalovaného. Bezodkladne, ako zistil pochybenia, žalovaný zjednal nápravu. Súdu prvej inštancie žalovaný vytykal príliš formalistický výklad ust. § 277 ods. 1 CSP a nebral do úvahy účel daného ustanovenia. Trval na tom, že z jeho strany nešlo o účelovú pasivitu, naopak žalovaný si nemohol splniť svoje povinnosti pochybením zamestnankyne, ako aj v dôsledku celkovej pandemickej situácie. Záver súdu prvej inštancie o tom, že pochybenie zamestnanca ohľadom kontroly elektronickej schránky nie je ospravedliteľné, je preto v rozpore s rozhodovacou praxou súdov. Nie je pravdou, že by žalovaný nemal záujem o súdne konanie, ak by to tak bolo, potom by žalovaný nevykonával okamžité kroky vedúce k ďalšiemu vedeniu konania, po tom, ako sa o ňom dozvedel. Podľa názoru žalovaného, pokiaľ súd neakceptuje skutočnosti uvádzané žalovaným ako ospravedliteľné dôvody pre zmeškanie lehoty na vyjadrenie, tak uvedeným nesprávnym procesným postupom znemožní žalovanému uskutočňovanie jeho práv v takej miere, že dôjde k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces, ako aj k porušeniu princípu zákazu denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

5/ Na odvolanie žalovaného sa písomne vyjadril žalobca (č.l. 169 a nasl. spisu), ktorý sa v plnom rozsahu stotožnil s uznesením súdu prvej inštancie, z dôvodu, že žalovaný nepreukázal ospravedliteľný dôvod pre ktorý zmeškal lehotu na vyjadrenie sa k žalobe. Podľa žalobcu boli naplnené všetky predpoklady pre vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP. Žalovanému bola doručená žaloba, uznesenie, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe a poučenie o následkoch nesplnenia tejto povinnosti a možnosti rozhodnúť vo veci rozsudkom pre zmeškanie aj bez nariadenia pojednávania, pričom uznesenie bolo žalovanému doručované do vlastných rúk. Žalovaný si túto povinnosť nesplnil v stanovenej lehote, ale ani v predĺženej lehote podľa ust. § 1 písm. a/ zák. č. 62/2020 Z.z., t.j. do 11. 5. 2020 a neurobil tak ani do vydania rozsudku pre zmeškanie, t.j. do 19. 12. 2020. Žalovaný spája moment, keď sa dozvedel o súdnom konaní len s doručením rozsudku pre zmeškanie a skoršiu nevedomosť o

súdnom konaní ospravedlňuje len obmedzením sa na obdobie 2 mesiacov v r. 2020 (od 2. 3. 2020 do 30. 4. 2020), kedy údajne nemal prístup do elektronickej schránky z dôvodu zhoršenia pandemickej situácie na Slovensku a pochybení zamestnankyne, ktorá nenastavila notifikácie o doručovaní správ do elektronickej schránky a neupozornila nadriadeného alebo konateľa o doručení uznesenia s výzvou na vyjadrenie k žalobe fikciou. Žalovaný sa však vôbec nesnažil odôvodniť, či ospravedlniť jeho pasivitu v čase pred 2. 3. 2020, kedy sa mu doručovala žaloba, platobný rozkaz, všeobecné poučenie a uznesenie o zrušení platobného rozkazu a po období 30. 4. 2020, kedy sa do elektronickej schránky zjavne prihlasoval. Podľa žalobcu nemožno prisvedčiť tvrdeniu žalovaného, že konal s odbornou starostlivosťou, keďže je zrejmé, že nezabezpečoval pravidelnú a riadnu kontrolu elektronickej schránky a s tým spojené preberanie správ od súdov či iných orgánov nielen počas zhoršenia pandemickej situácie ale aj pred jej zhoršením a po jej uvoľnení. Odvolávanie sa na pochybenie zamestnankyne (a to len v období od 2. 3. 2020 do 30. 4. 2020) nezbavuje žalovaného zodpovednosti za riadnu správu elektronickej schránky a s tým spojené preberanie súdnych zásielok. Ak by žalovaný konal s odbornou starostlivosťou, tak by sa vzhľadom na prijaté vládne opatrenia konateľ sám prihlásil do elektronickej schránky, aby sa oboznámil s doručenými správami; žalobca podotkol, že prístup do elektronickej schránky je možný z akéhokoľvek miesta, ktoré má pripojenie na internet, čo platí aj pre prihlasovanie sa poverených zamestnancov, ktorí majú prístup do elektronickej schránky svojho zamestnávateľa. Žalobca preto nevidí žiadny dôvod, ktorý by znemožňoval žalovanému alebo jeho zamestnankyni prihlasovať sa do elektronickej schránky aj počas najprísnejších opatrení (lockdownu). Je tiež podľa žalobcu zarážajúce, že sa žalovanému počas takmer ročného obdobia od doručenia žaloby nezdalo podozrivé, že mu do elektronickej schránky neboli doručené žiadne správy súdov a iných orgánov, resp. že nezaregistroval chýbajúce notifikácie, na ktorých nenastavenie sa žalovaný odvoláva. Podľa žalobcu mal žalovaný o súdnom konaní vedomosť a do vydania rozsudku pre zmeškanie mal dostatok času na vyjadrenie sa k žalobe príp. na ospravedlnenie nesplnenia povinnosti vyjadriť sa k žalobe v súdnom určenej lehote. Ak by sa žalovaný vyjadril k žalobe hoci aj po lehote, súd by nemusel pristúpiť k rozhodnutiu veci samej rozsudkom pre zmeškanie, keďže uvedené je na úvahe súdu. Ak však bol žalovaný nečinný po celú dobu súdneho konania, potom nemožno spochybňovať rozhodnutie súdu, že využil zákonom upravenú možnosť rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, ak na takýto postup boli splnené všetky zákonné predpoklady. Žalobca navrhol napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

6/ Ďalšie podania či vyjadrenia strany sporu neučinili.

7/ Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8/ Podľa § 277 ods. 1 CSP ak žalovaný z ospravedlniteľných dôvodov zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a), môže podať návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spolu s vyjadrením. Ak súd, ktorý rozsudok pre zmeškanie vydal, návrhu vyhovie, rozsudok pre zmeškanie uznesením zruší a začne vo veci opäť konať.

9/ Podľa § 277 ods. 3 CSP návrh podľa odsekov 1 a 2 môže žalovaný podať do 15 dní odkedy sa o rozsudku pre zmeškanie dozvedel; o tom žalovaného v rozsudku pre zmeškanie súd poučí.

10/ Civilný sporový poriadok teda pripúšťa možnosť zrušenia rozsudku pre zmeškanie, pričom zrušenie je viazané na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, ktorý musí byť podaný do 15 dní, odkedy sa žalovaný o rozsudku pre zmeškanie dozvedel. V danom prípade podmienka zachovania 15 dňovej lehoty na podanie návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie od doručenia rozsudku bola zachovaná; rozsudok pre zmeškanie bol žalovanému doručený dňa 28. 12. 2020, žalovaný podal na súde návrh na jeho zrušenie dňa 11. 1. 2021 (č.l. 96 a nasl. spisu). Pre úplnosť je nutné dodať, že s návrhom na zrušenie rozsudku pre zmeškanie spojil žalovaný aj zmeškaný úkon - vyjadrenie k žalobe žalobcu.

11/ V prejednávanej právnej veci žalovaný podal návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 1 a ods. 3 CSP; t.j. jeho návrh na zrušenie rozsudku pre zmeškanie môže byť úspešný len v prípade, ak preukáže, že lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a/ CSP zmeškal z ospravedlniteľných dôvodov. Súd prvej inštancie teda správne pri posudzovaní opodstatnenosti návrhu žalovaného na zrušenie rozsudku pre zmeškanie podľa § 277 ods. 1 CSP zameral svoju pozornosť na zistenie, či dôvody, pre ktoré žalovaný zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia podľa § 273 písm. a/ CSP, sú ospravedlniteľné.

12/ Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaným uvádzané dôvody, pre ktoré zmeškal lehotu na podanie vyjadrenia, ospravedlniteľnými nie sú. Na strane žalovaného nevznikla žiadna prekážka, ktorá by mu reálne bránila zaujať stanovisko (podať písomné vyjadrenie) k žalobe

žalobcu v súdom stanovenej 15-dňovej lehote. Pochybenie zamestnankyne žalovaného, spočívajúce v tom, že táto nenastavila notifikáciu pre doručovanie správ do elektronickej schránky žalovaného a následne doručovanie elektronickej pošty do schránky žalovaného nekontrolovala, a to z dôvodu pandemickej situácie, spôsobenej šírením vírusu COVID - 19, nemožno označiť za také dôvody zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia k žalobe, ktoré by boli ospravedlniteľné. Žalovaný v podstate nesplnenie svojej povinnosti ospravedľuje zanedbaním pracovných povinností svojho povereného zamestnanca. Takéto zanedbanie pracovných povinností však nemožno akceptovať ako relevantný ospravedlniteľný dôvod zmeškania lehoty na podanie vyjadrenia. Nemožno pominúť okolnosť, že hoci žalovanému bola súdom uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe uznesením, doručeným do jeho elektronickej schránky s fikciou doručenia dňa 22. 3. 2020 (doručenka pripojená na č.l. 83 spisu), v lehote 15 dní od doručenia uznesenia, vzhľadom na existujúcu pandemicjú situáciu sa uvedená 15-dňová lehota na podanie vyjadrenia predĺžila v zmysle ust. § 1 písm. a/ zák. č. 62/2020 Z.z. (zákon o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii) tak, že skončila až s uplynutím dňa 11. 5. 2020. Avšak keďže súd prvej inštancie o žalobe žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie až dňa 9. 12. 2020, žalovaný tak mohol podaním vyjadrenia aj po uplynutí lehoty (po 11. 5. 2020) predísť vydaniu rozsudku pre zmeškanie podľa § 273 CSP.

13/ Súdna prax a teória za ospravedlniteľné dôvody považuje napr. pobyt v nemocnici, dlhodobý pracovný pobyt v zahraničí, takýmto dôvodom by prípadne mohla byť nejaká technická záhada, brániaca žalovanému v prístupe do jeho elektronickej schránky a pod., nič také však žalovaný netvrdil. Žalovaný tak nepreukázal relevantné dôvody (t.j. ospravedlniteľné dôvody) na zrušenie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 277 ods. 1 CSP, súd prvej inštancie správne jeho návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie nevyhovet a tento zamietol.

14/ Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

15/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe ust. § 396 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

16/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).